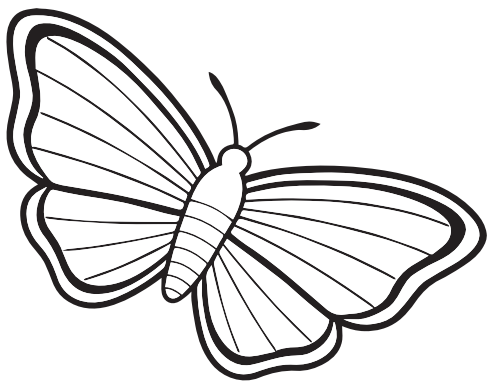

Любі наші друзі-читачі!

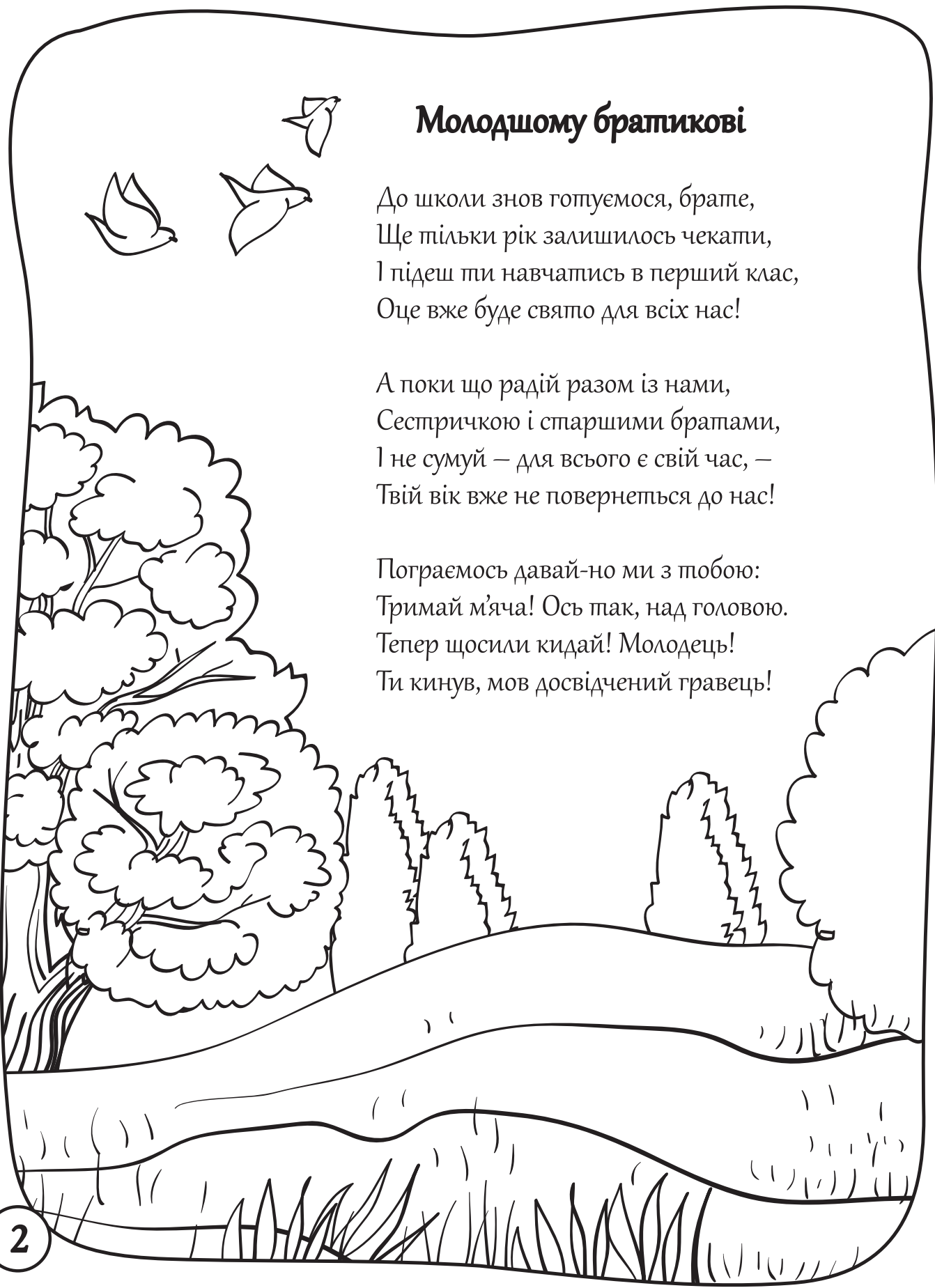
Пропонуємо до вашої уваги нову серію дитячих книжечок – збірки віршів, оповідань, дитячих приповістей під загальною назвою «Краплинки доброти», – яка піднімає настрій, викликає бажання усміхнутися другові, сказати добре слово, зробити корисну справу й поділитися теплом щирого серця.

Нехай краплинка до краплинки – утворюються струмочки, струмочок до струмочка – потечуть нові річки, аби океан доброти і щирої безумовної любові захищав атмосферу життя від отрути заздрощів, образ, сварок та інших проявів зла.

Нехай наше спілкування одне з одним не лише дарує радість і задоволення нам та нашим друзям, але й буде щирим відгуком на любов Божого серця.

Співавтори

The illustration is a black and white line drawing of a landscape. On the left, there is a large, leafy tree. In the center, a river flows from the background towards the foreground. On the right, there are several smaller, pointed trees. In the sky at the top, three birds are flying. The entire scene is enclosed in a rounded rectangular frame.

Молодшому братикові

До школи знов гопуємося, брате,
Ще тільки рік залишилось чекати,
І підеш ти навчатись в перший клас,
Оце вже буде свято для всіх нас!

А поки що радій разом із нами,
Сестричкою і старшими братами,
І не сумуй – для всього є свій час, –
Твій вік вже не повернеться до нас!

Пограємось давай-но ми з тобою:
Тримай м'яча! Ось так, над головою.
Тепер щосили кидай! Молодець!
Ти кинув, мов досвідчений гравець!

Значок із надписом «Старший брат»

— Мамо, ти знаєш, що в Олега народилася сестричка Настя? — запитує маму Тарас.

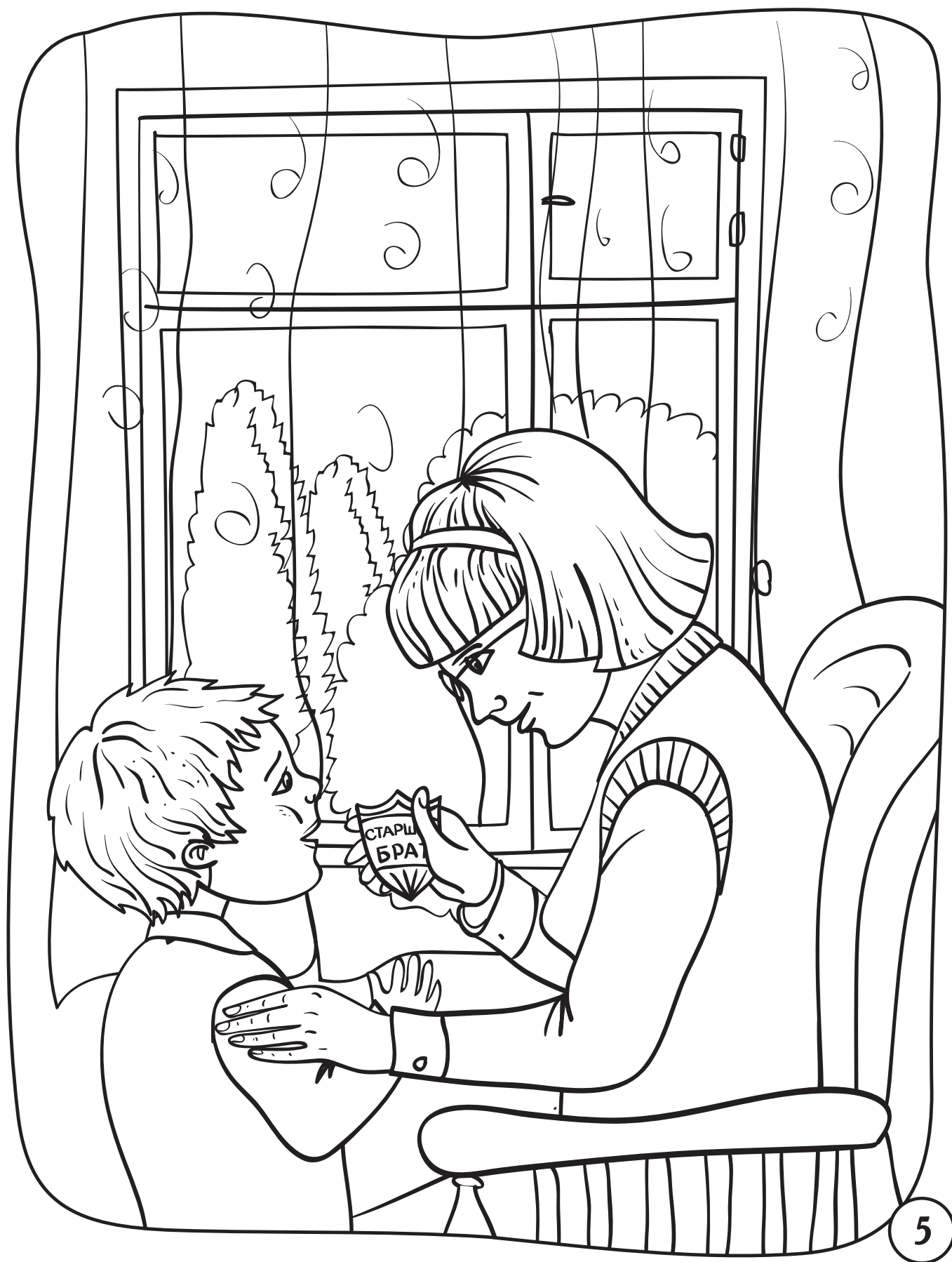
— Так, синку. Це чудово! Він, мабуть, дуже радий!

— Ну, не впевнений. Розумієш, матусю, він скаржиться, що тепер його мама приділяє йому зовсім мало уваги. А коли до них приходили гості, то вони теж тільки на Настю й дивилися! Олег сказав, що не любить сестричку, тому що відтоді, як вона народилася, він нікому не потрібний!

— Тарасику, поміркуймо разом. Може, Олегова мама приділяє новонародженій більше часу тому, що дівчинка цілком беззахисна, а не тому, що любить її більше за нього? А те, що гості хотіли побачити Настуню, — не дивно. Йому ж і самому цікаво було побачити, яка

вона, коли маму виписували з пологового будинку!

– Мабуть, так. Проте як допомогти Олегові це зрозуміти?

– Здається, у мене з'явилася ідея, – загадково усміхнулася мама.

Наступного дня Тарасик подарував Олегові великий значок із надписом «Старший брат», який він власноруч зробив разом із мамою. Відтоді Олег з радістю носив цей значок. Тепер він полюбив свою сестричку й пишався тим, що може допомагати мамі доглядати за нею, адже він – СТАРШИЙ БРАТ!

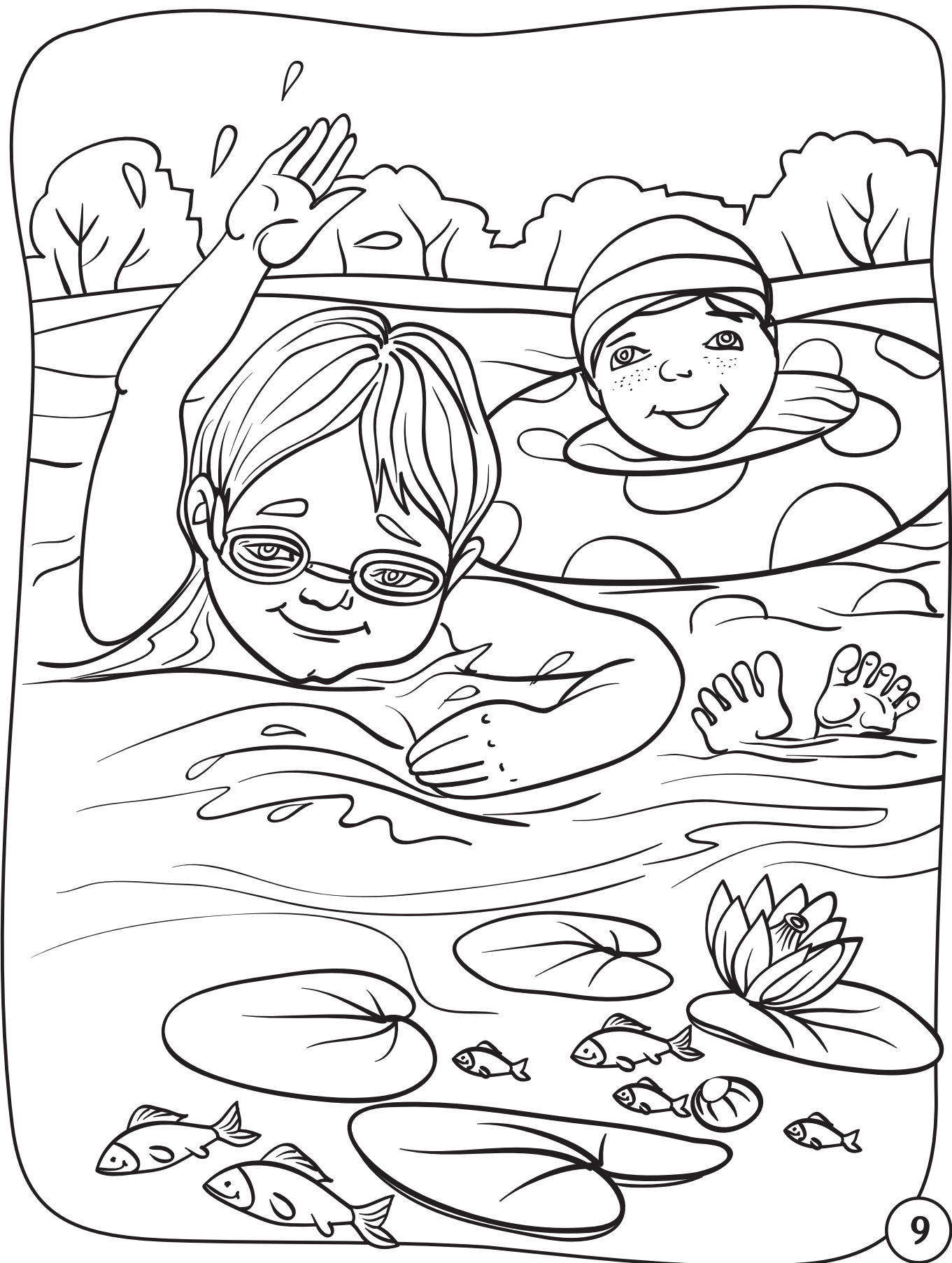
Братики і тато

Тато плавати навчає
Нас із братиком у річці,
Його руки нас примають
На поверхні у водичці.

Зовсім ми не боїмося,
Бо татусь завжди тут з нами,
З братом плавати вчимося,
В хвильках граємось руками.

Каже тато, що так само
У житті допомагає
Своїм дітям Бог, і з нами
Він щодня перебуває.

Із сестрою

Ми сьогодні із сестрою
Їжачка зустріли
І малинкою смачною
Його пригостили.

Був він вдячний – чуєш, друже? –
Навіть усміхався.
Ми ж були щасливі дуже –
Гарно день почався!

Правду дід казав: «Мій синку,
Той життя смакує,
Хто щодня добра краплинку
Іншому дарує!

Іринка та Славко

У затишній квартирі жила дружна сім'я: мама, тато, їхні діти Іринка та Славко, а також кіт Афанасій, хом'ячок Буба і двадцять п'ять акваріумних рибок.

Проте в родині існувала проблема: Іринка та Славко були дуже неохайними, не хотіли стежити за своїм зовнішнім виглядом. На мамині слова діти не реагували, і вона вже не знала, що вдіяти.

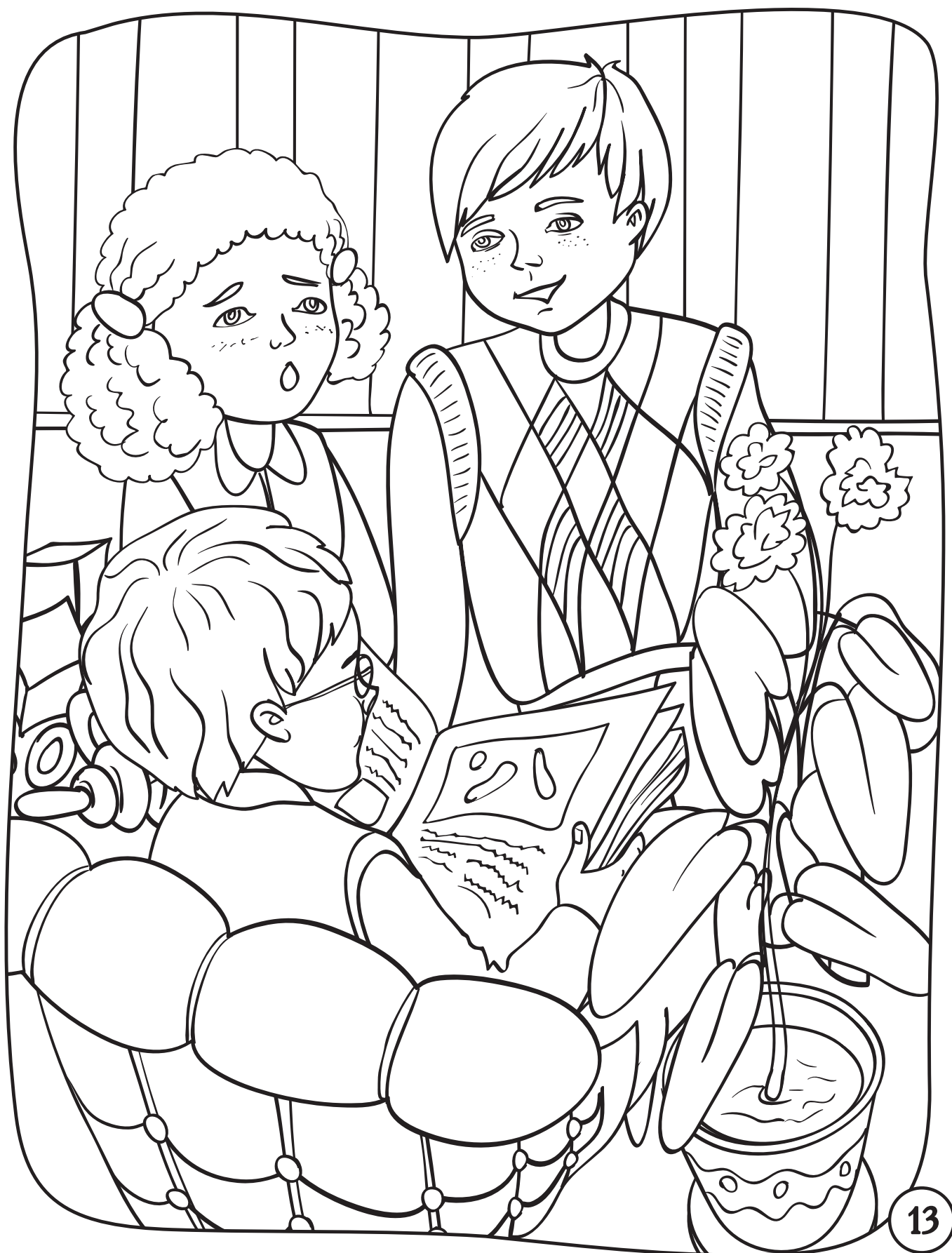
Якось у їхньому будинку поселилася нова сім'я, у якій був хлопчик Іллюша. Іринка та Славко швидко з ним потоваришували.

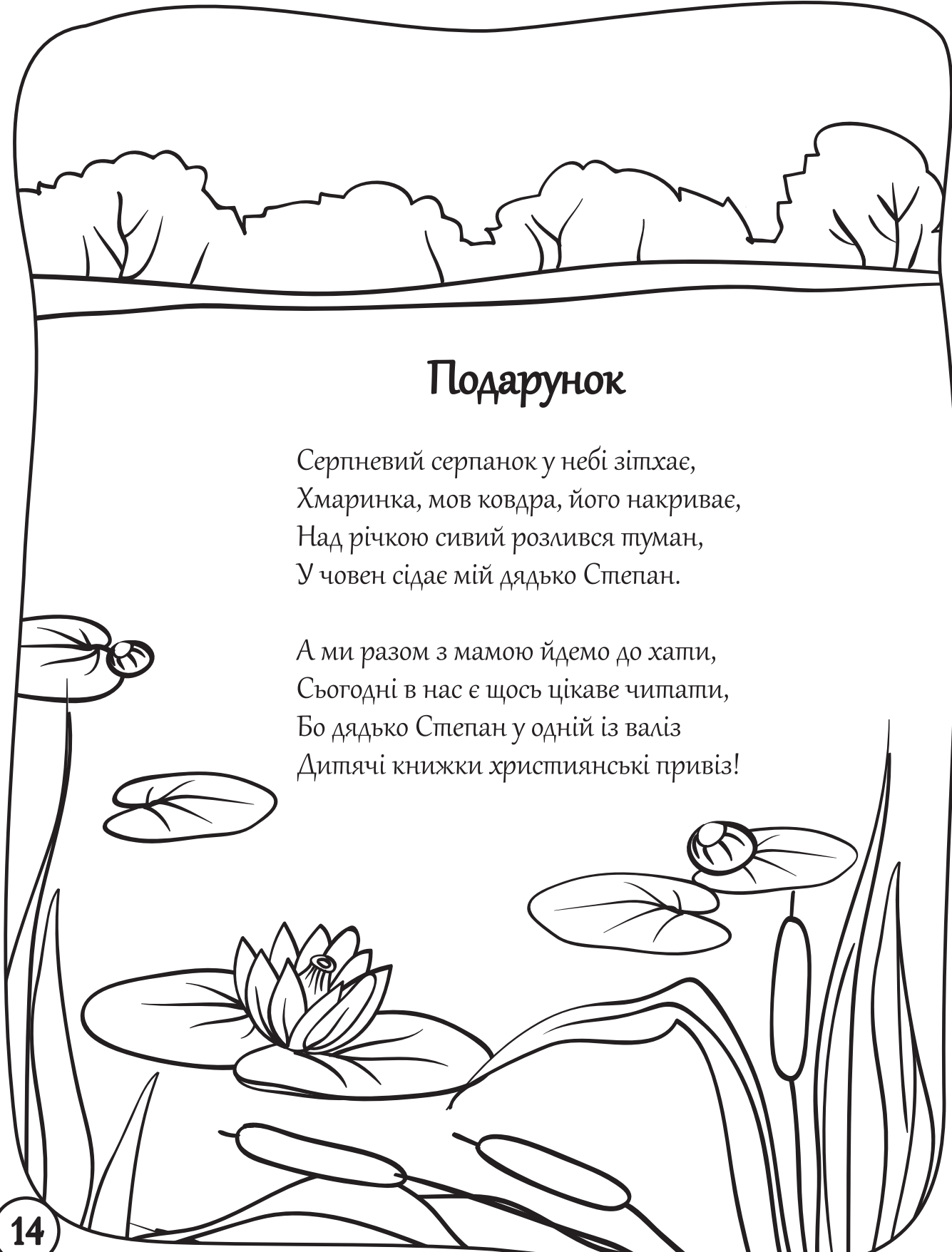
Одного разу Іллюша приніс Іринці та Славкові велику дитячу енциклопедію.

– Тут є багато цікавого. Чи знаєте ви, що коли не обрізати вчасно нігті, під ними заводяться жахливі мікроби, крім того, у таких дітей часто болить живіт? А ще тут написано, що люди з давніх-давен намагалися доглядати за собою. Уявіть, ще стародавні єгиптяни користувалися гребінцем для волосся!

Того вечора братик із сестричкою вирішили дбати про свій зовнішній вигляд, не бажаючи, щоб під їхніми нігтями розводилися жахливі мікроби. Вони, діти, нічим не гірші за єгиптян – чому б і їм не розчісуватися частіше?

Відтоді мама не могла натішитися дітьми й часто казала: «У мене тепер нові Іринка та Славко!»

Подарунок

Серпневий серпанок у небі зіпхає,
Хмаринка, мов ковдра, його накриває,
Над річкою сивий розлився туман,
У човен сідає мій дядько Степан.

А ми разом з мамою йдемо до хапи,
Сьогодні в нас є щось цікаве читати,
Бо дядько Степан у одній із валіз
Дитячі книжки християнські привіз!

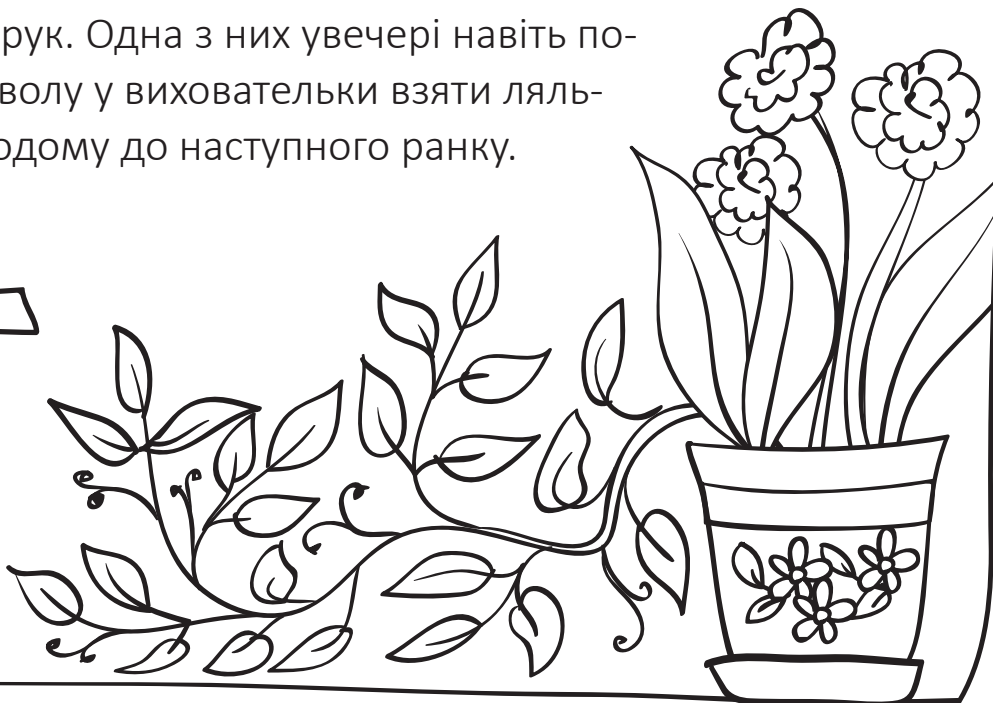

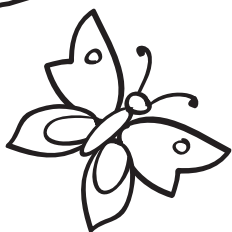
Дві ляльки

Жили собі в одному дитячому садочку дві ляльки. Гарні були лялечки: волоссячко довге, розчесане та заплетене в кіски з яскравими бантиками, щічки рум'яні, сукні чистенькі. Одну з ляльок звали Тетянкою, іншу – Іринкою. Коли до дитсадка приходили новенькі дівчатка, вони відразу їх помічали. А ті, що вже давно ходили сюди, звикали до них і частіше гралися новими іграшками, а на ляльок Тетянку та Іринку уваги не звертали. Тому, поки діти гралися, ляльки, щоб не нудьгувати, пошепки перемовлялися. Цього ніхто так і не помітив.

Так сталося, що до дитсадка одночасно прийшли дві новенькі дівчинки. Вони одразу ж звернули увагу на ляльок Тетянку та Іринку і протягом усього дня не випускали їх зі своїх рук. Одна з них увечері навіть попросила дозволу у виховательки взяти ляльку Тетянку додому до наступного ранку.

Вихователька не тільки дозволила,
а й запропонувала іншій новенькій дів-
чинці взяти додому ляльку Іринку.

Дівчатка були дуже задоволені, і хоч вони трохи сумували
за мамою, проте були готові повернутися наступного дня до
дитячого садочка разом із ляльками.

Уранці, коли ляльки знову побачилися, їм кортіло поділити-
ся враженнями, адже вони гостювали у своїх подружок – дів-
чаток Софійки та Алінки. Згодом діти пішли до їдальні, зали-
шивши ляльок на їхній полиці.

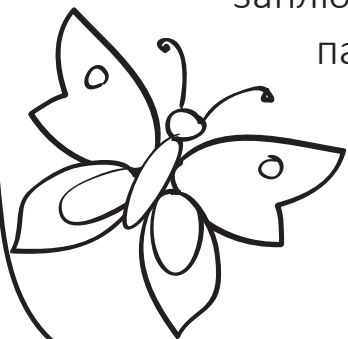
– Ну як? – запитала лялька Тетянка ляльку Іринку. – Тобі
сподобалося гостювати в Алінки?

– Ой! – відповіла, зітхаючи, лялька Іра. – Мабуть, краще
мені було залишитися в садочку.

– Чому?! – здивувалася лялька Тетянка. – Невже Алінка не
гралася з тобою?

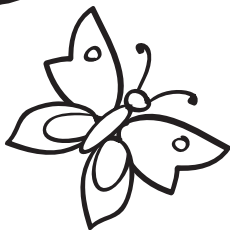

– Та де там?! – знову зітхнула лялька Іринка. – Вона
кинула мене на підлогу в кутку, де лежало багато ін-
ших іграшок, і відразу ж сіла перед телевизором. По-
тім я почула, як сваряться на кухні її батьки. Я навіть
заплющила очі й шкодувала, що не можу затулити

пальцями вуха. Бо незабаром Алінка чомусь роз-
плакалася, а батько почав її сварити. Так і про-
лежала я до ранку в кутку. Уранці Алінка мало
не забула мене вдома, добре, що її мама
згадала про мене, щоб занести в дитсадок.

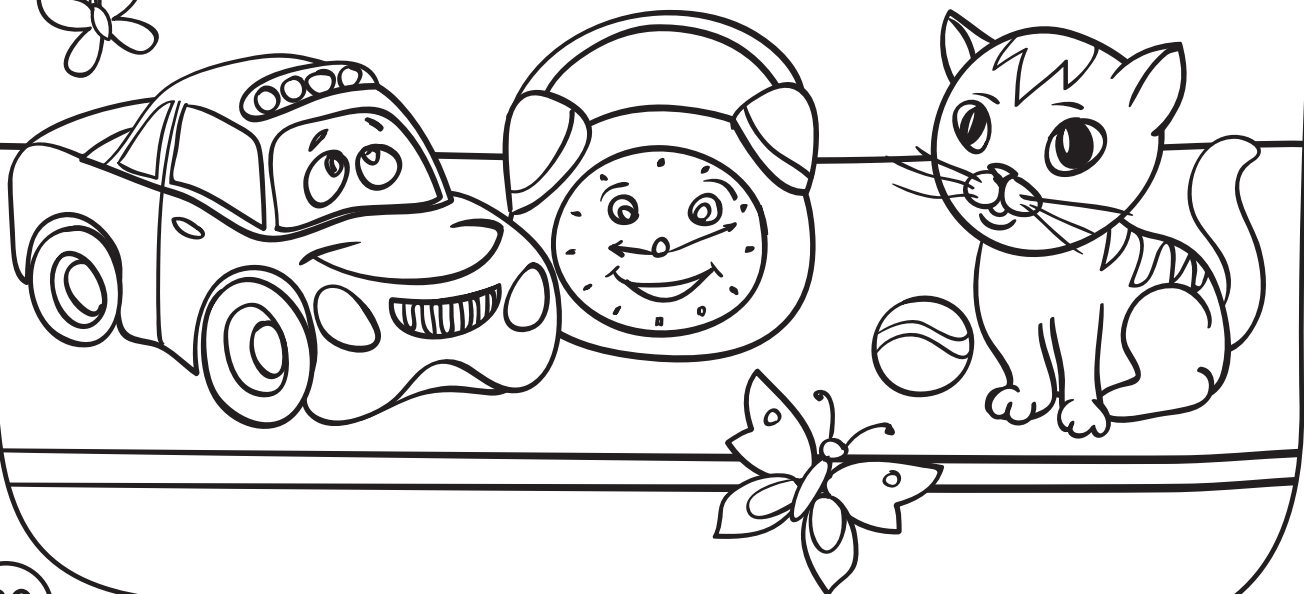
– Сумна історія, – поспівчувала лялька Тетянка своїй подружці.

– Ну а тобі сподобалося гостювати в дівчинки Софійки? – трохи заспокоївшись, запитала лялька Іринка в ляльки Тетянки.

– Дуже сподобалося! Дівчинка Софійка відразу ж показала мене своїй старшій сестричці Ані, яка вже ходить до школи. Вони разом погралися зі мною, а потім поклали відпочити в гарну лялькову колиску й побігли допомагати матусі.

Незабаром прийшов тато. Дівчата і йому показали мене. Тато в них дуже веселий і добрий. Узяв по черзі кожну дочечку на руки, запитав, як у них минув день.

Коли мама покликала вечеряти, Софійка з Анею взяли і мене на кухню, щоб я не нудьгувала. Я сиділа на підвіконні поруч із гарненьким вазончиком фіалок. Перед тим як

сісти до столу, родина подякувала Богові в молитві за їжу й попросила Його подбати про тих, хто не має їжі.

– Як я тобі заздрю! – вигукнула лялька Іринка.

– Ой, будь ласка, тільки не заздри! Це дуже погано! Я саме хотіла тобі розповісти про те, що почула вчора перед сном.

– Невже Софійка теж комусь заздрить?

– Та ні! Просто перед тим, як дівчатка мали лягти спати, усією родиною вони слухали, як тато читав їм дитячу Біблію.

Це була розповідь про Йосипа та його братів, котрі почали заздрити йому й вчинили зло! Ой, усього не запам'ятаєш моїм ляльковим розумом, але пригадую, що вони потім дуже шкодували про наслідки своєї заздрості. Отож я відразу ж вирішила, що ніколи не заздритиму. І тобі не раджу.

Цієї миті за дверима почулися дитячі голоси. Ляльки замовкли. Кожна думала про своє. Поміркуймо і ми з тобою над щойно почутим від цих двох лялечок – Тетянки та Іринки.

Ольга Бокова
Анна Макарчук

СЕСТРИЧКИ ТА БРАТИКИ

Для дошкільнят та молодших школярів

Директор видавництва В. Джулай
Головний редактор Л. Качмар
Коректура: І. Джердж
Ілюстратор Ю. Смаль
Верстка: Т. Романко
Відповідальна за друк Т. Грицюк

Формат 84x108'/32.
Папір офсетний. Офсетний друк
Підписано до друку 4.03.2019
Гарнітура Gabriola, Calibri
Наклад 5 000 прим.

Видавництво «Джерело життя»,
04071, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10-А
тел.: (044) 425-69-06, факс: 467-50-64
e-mail: dzherele@ukr.net

© Текст Ольги Бокової та Анни Макарчук, 2019.
© Ілюстрації Юлії Смаль, 2019.

